

A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény Margitai József szerkesztő nevére küldendő.

Kiadóhivatal:
Fischel Fülöp könyvkereskedése.
Ide küldendők az előfizetési díjak nyilvánterék és hirdetések.

Hirdetések jutányosan számítatnak.

MURAKÖZ

magyar és horvát nyelven megjelenő társadalmi, ismeretterjesztő és szépirodalmi hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

Előfizetési árak:
Egész évre . . . . . 8 kor
Fél évre . . . . . 4 kor
Negyed évre . . . . . 2 kor
Egyes szám ára 20 fill.

Hirdetések elfogadtatnak:
Budapest: Goldberger A. V. & Eckstein B. hird. irod. Bécsben: Schalek H., Dukas M., Oppelik A. Általános Tudósító-hirdetési osztálya Budapest.

Nyilvánt. petitaóra 20 fill.

A »Csáktornyai Takarékpénztár«, »Muraközi Takarékpénztár«, »Csáktornya Vidéki Takarékpénztár« s a t. hivatalos közlönye

Gondolatok az év végén.

Az emberi élet utja nagyon sokféle: a hány ember, annyiféle; de abban az egyben valamennyi megegyezik, hogy szenvedéssel sok bajjal jár!

Itt-ott kellemes tájakon vezet, majd zordon, kietlen téren visz; de legtöbbször nehéz, fárasztó az; be van hintve görönggyel, a mely megsérti éles tövissel, a mely megvéri a rajta haladó emberek lábait.

Az életben meghaladtott egy-egy szakasza egy-egy esztendő, az év utolsó napja bizonyos állomást képez; s az esztendő utolsó napjának estét — az ó-év estéjének vagy Szylvester nevével — Szylvesterestének nevezzük.

E határnapon is áthaladva, éjfélkor az új-év küszöbére lépünk ott, bevárva az új év beköszöntését, hogy egymásnak tisztá szívvvel, romlatlan lélekkel az új évben boldogságot kívánjunk.

E szép szokásnak hódolva, én is e lap t. olvasóinak ösztönös kívánok boldogságot!

De hát mi az tulajdonképen, a mit az emberek általában boldogságnak neveznek? Mi a boldogság? — A hatalom!

A hatalom volna? Lehet de csak ann aki bölcsen tud bánni vele, alattvalói dogitására. De nagyon kegyetlen fő az, ha valaki — hiszen olyan gyar

gyunk — vak, hiu önszeretből, egyedül csak a maga érdekében, az önömaga nagyobb tételére használja fel.

Azután meg: mindig irigység jár a nyomában.

A szerencse!

Boldogabb az, a kinek főlöszleg a szerencse, mint a kinek kezében van az. Mind azokat a javakat, melyek bennünket feltűnő, de csalla örömmel gyönyörködöttek, pénzt, méltóságot, hatalmat s több egyebet, melyektől az emberi vak kívánság megszedül, mindezeket szerzi a törődés, szemléli az irigység. Mindeke a kiket díszítenek, azokat nyomják is; inkább fenyegetésekre mint javukra szolgálnak, jól, biztosan azok sohasem birhatók. Mert tegyük föl, hogy a jövőtől semmit nem félnek, mégis nyugtalanító már magának, a nagy boldogságnak az őrzése is. A mai kor fiatalok minden eszköz jó, mely gazdagságra vezet, mely élvezetekhez, fényhez és hatalomhoz juttat; téves nyomon keresik a boldogságot, azért általában a boldogtalanság és kétségbeesés. Önmagukban keressék a boldogságot.

A boldogság? A szépség!

Észtek a szép rózsát reggel és rövid látott egészen meghervad. Hát az ember? Hát meg hát fe, mi a boldogság?

A szabadság!

Meglehet. Főlöszleg az, mikor semmisen nyugzi, béklyozza az embert, senkinek sem szolgálja, teheti azt, a mit akar, mellözheti a mit nem akar, de azért igen sok gond fakad belőle, meg ezernyi ezer kétség.

A szabadságot helyesen használni tudni, hogy boldogok lehessünk általa, a nélkül, hogy önönmaguknak korlátot nem ismerő akaratainknak és szenvedélyeinknek rabszolgáivá ne legyünk, a legeslegnehezebb dolog. A békéltenség, a felforgatás démonai, a lázadások a szabadsággért és a szabadság nevében: mind, mind a szabadság korcosszülött gyermekei.

Mi a boldogság?

A nagyság és dicsőség!

Csakugyan az lehet, mikor az önérzetes boldogság érzetét az igazi lángész saját szeplőtelen érdemeinek nagy tetteinek tudata ébreszti fel az emberben. Hanem hát hol van legalább manapság az az igazi hős, az az igazi lángész, a kit nem az emberek tettek volna azzá. A világ, mely szünetlenül többlet-többlet kíván, a mit adott, el is veheti. Az emberek nagyon gyorsan felednek, s holnap nagyon sokszor semminek sem nézik, a kit tegnap még magasztaltak és rajongva ünnepeltek.

A méltóság, a magas állás mindig csak terheket szül, a hir, a nagyság, a dicsőség, csak bilincs, szoros bilincs! Lehet valaki, annyira nagy és híres, hogy meg tudja

TÁRCZA.

Két karácsony.

Zimankós, csunya idő volt oda kint, mindenki sietett haza, csomagokkal jól megrakodottan, hiszen ma van karácsony szent napja. Az utcák egyre kihaltabbak lesznek, itt-ott szállingózik egy-egy elkésett, siet haza övéhez.

Bárczy Gézáné férjével hivatalos volt, egy előkelő ömerősükhöz estélyre — mondták, hogy a miniszter is ott lesz — illő módon akartak tehát megjelenni, de mert kis hivatalnokai fizetésből nem igen tellett; régi fekete selyem ruháját vette fel Bárczyné ez estélyre, s a mely kivágást egy remek gyémánt nyakékkal fedte, melyet ez estére kért kölcsönön egyik barátinjától.

Mikor a teremben megjelent Bárczyné, minden szem egyszerre feléje volt irányítva: honnan vette ez a szép asszony azt a remek nyakéket? Mindenki tudta, hogy teljesen rendezett viszonyok között éltek kis hivatalnokai fizetéseikből, de hogy honnan tellett erre a nyakékra? Nyílt kérdés maradt.

Az estély igen fényesen sikerült, mindenki meg volt elégedve, Bárczynét elöltötte a büszkeség, hogy daczára szerény egyszerű öltözékének, mégis észre vették, s mikor az előszobában bucsúra nyújtotta a vendéglátó háziasszony kezét, még egyszer a tükörbe nézett; hogye, hisz oly jól állott neki az a remek nyakék. Igazított egyet rajta, s néhány perc múlva már boldogan simult férje oldalához az időközben előszólított egyfogatban, mely őket haza vitte.

Öthon megérkezve, levetette szőrmebelépőjét, s mikor a nyakék után nyul, ijedten veszi észre, hogy az bizony eltűnt.

Kereste, kutatta, mindenütt, ruhában belésben, hiába. A férj leszaladt az utcára és gyalog tette meg a hosszú utat, hátha utközből vesztették el valahol. Keresztül kutatót minden követ, megállt a kapu alatt, keresett, kutatót, hiába, hiába. Busan érkezett haza, hol aggódva várta szegény felesége, egész éjjel nem aludtak semmit. Már most azon tanakodtak, hogy hát mit tévők legyenek, mert egy volt csak bizonyos előtűnik, hogy bármiképen, bárhonnan is elő kell reggelre keríteni a nyakéket.

Álmatlan éjszaka után, kora reggel utnak indultak, minden ékszerészhez benéztek, de meg csak hasonlót sem találtak. Már-már egészen elcsüggedtek, a mikor a véletlen segítségükre jött. Egy kirakatban tulajdon azt az ékszert pillantották meg, még a tojja is ugyanaz volt mint az elvesztetté. Bementek hát, oly sietve, hogy még az ékszerész maga is megijedt, de mily nagyra vált örömiük, a mikor Bárczy az ékszerészben egy régi iskolatársra talált. A mikor Bárczy elmondta neki baját, megállapodtak, hogy az ékszert 10000 k. vételárban megveszi Bárczy olyképen, hogy azt öt év alatt, egyenlő részletekben fogja törleszteni, mégis ha ez idő alatt visszakérülne az ékszer, ő a már lefizetett pénzt csekély levonással vissza adja és az ékszert vissza veszi.

Senki sem volt boldogabb mint Bárczyék a mikor végre kezükben volt a drága kincs, melylyel sietve mentek haza. Az ebéd is jól esett már és mikor ezzel is végeztek első dolga volt az asszonynak, hogy visszavitte barátinjához az ékszert

és bocsánatot kért tőle, hogy reggel helyett, csak most hozhatta vissza.

A mi most következik az hosszu kimagyarogatott évek sora volt, takarékoskodtak minden vonalon, nem mentek társaságra, otthon ültek szegények, csakhogy a kereskedőnek elvihessék az igért részleteket. Sok-sok részletet fizettek már le, a mikor egy reggelen a kereskedő felküldte a kifizetett számlát, Boldogan sóhajtottak fel, ez okmány egyben nyomorúságuk felszabadulását jelentette. Újból a régi rendezett viszonyok állottak helyre, és az asszonyka csak úgy sugárzott az örömtől.

Csunya, zimankós az idő, mint akkor karácsonykor, siet a sok ember, bevásárlásait végzendő, karácsony előtti napon, mindenki törekszik valami kedveset, kellemesét övének venni. A barátóné, ki annak idején Bárczynának kölcsön adta a nyakéket, többek között egyik üzletbe ment és ott a kereskedőnek meg akarta mutatni, hogy a nyakék közepén lévő nagy kő meglazult egy kissé, igaztassa meg. A kereskedő előbb nagyot nézett, aztután így szólt elcsodálkozva.

— Nagyságos asszonyom, ez nem hozzám tartozik, ez ékszerész munkája.

— De hiszen magától vettem néhány év előtt ...

Hosszu kimagyarázás után is azt hitte a barátóné, hogy a kereskedő csak tréfát űz belőle, s csak akkor győződött meg a valóról a mikor ékszerészhez ment és az azt mondotta, hogy a nyakék (a gyémánt ára időközben igen felszökött) legalább is 12—14000 korona értékű és hogy megerősítse állítását, ajánkozott, hogy bármely perczben meg is veszi ez összegért.

rázni a világot, tudnia, hogy irigylük és félnék tőle, az nem lehet boldogság.

Mi a boldogság?

Az élvezet, az élvezet az a boldogság! Bizony az a boldogság, ha csapodár módra élünk, mindig csak az élvezetet keressük, a mi kellemetlen elkerüljük; könnyedén, gondolkodás nélkül virágról virágra szállunk.

De a sok élvezet csak fásaszt, untat, kiüresíti a szívet és megundorítja; megöli az ifjúságot és a lélek békességét. Szegénység betegség támad nyomában, míg az ember maga magát is meg nem utálja!

Nem az találja meg a boldogságot, a ki fut utána. A boldogság a tiszta szívűeknek és a meglegedetteknek lakik.

A legnagyobb boldogság: a meglegedni tudás, felebaráti szeretet, önfeláldozás!

*

Boldogságot kívánunk tehát egymásnak az új évben. S ezen kívánságunk teljesülni is fog; de csak úgy és csak akkor, ha el nem felejtjük, hogy leküzdönnünk kell nemcsak az érzéki vágyakat, melyek az emberben a maga és mások iránti kötelességek tudatát elhomályosítják, hanem hogy meg kell birkóznunk a hitellenség szörnyetegével is, mely a legszebb erényeket megfosztja a természet fölötti érdem méltóságától.

Bármit cselekszünk, bárminő áldozatot hozunk, bármennyit szenvedünk egy jövődi boldogulás és annyi lehetséges keserű csalódás kikerülésének reményében, cselekedjük és szenvedjük el mindezeket a becsületes s igaz életért, a mely üdvére és dicsőre van az egyesnek, a családnak és a hazának!

Ez az, a mi visszaadhatja az embernek a lélek nyugalmát, a társadalomnak, az államnak a biztonságot s a mi boldogga tehetei a családokat, a népeket.

Boldog új évet!

Cselkó József.

A Zrinyi-émlék ügye.

Lapunk mai számában kezdjük meg Plichta Béla körjegyző úr szíves gyűjtésének kimutatását, melyet Csáktornya külső községeiben volt szíves eszközölni. Hálás kö-

Elment hát a barátó és utközben, hogy gondolkodott egy kissé, észébe jutott, hogy évekként ez előtt kölcsönbe adta a nyakéket Bérczénynek, neki tudnia kellett ez ördögös dolog nyitjáról, elment hát hozzá.

Bérczény a mikor meglátta a rég nem látott barátját, sejtett valamit, elsápadt. A barátó mindjárt dologra tért és azt mondta, hogy néked adtam csak kölcsön a nyakéket, azt pedig kicserélték, így hát csak Bérczénynek adhat róla felvilágosítást.

Bérczény átkarolta a térdét, és úgy kért tőle bocsánatot, mondván: hogy kész utólag is minden kárpótlásra és könnyek között mondta el az egész históriát.

— Te kis csacsi, hiszen az ékszerem nem is volt valódi, azt egy utánzat-boltban vettem, kiáltott fel a barátó...

Néhány percz alatt már utban voltak, az ékszerész felé és hosszas tárgyalás után megállapodtak 14.000 koronában, a kapott összeget betették egy takarékpénztárba és a könyvecskét este oda tették Bérczény asztalkendője alá a tányérba.

Képzeltet az a nagy öröm, a melyben usztak Bérczény is és a barátó és a férje is, kit Bérczény meghívott karácsony szent napját együtt töltendő. Nem hisszük, hogy volt valakinek szebb karácsonya mint épen Bérczényeknek.

Ez a két karácsony históriája, a melyben talán az a legérdekesebb, hogy mindez elejétől végeig megtörtént, való igaz dolog.

D'amant Leó.

szönelünket fejezzük ki úgy neki, mint a szíves adományozóknak az érdeklődésért és az adományért!

Harminczkilenczedik kimutatás:

Megla István	Szászkő	2 f.
Kalamári Dorottya	>	2 f.
Magdalenics Mária	>	10 f.
Rausz Gergely	>	6 f.
Novincsák Borbála	>	10 f.
Novák Imre	>	10 f.
Kovacsics Mária	>	6 f.
Gyuranecz Elek	>	20 f.
Kalcsesz Lukács	>	4 f.
Ivacsics Mária	>	20 f.
Mosmondor Jakab	>	6 f.
Jalsovecz József	>	6 f.
Jalsovecz Czili	>	6 f.
Gravovecz János	>	5 f.
Petek Regina	>	5 f.
Koscsák János	>	20 f.
Bajkovecz Márton	>	2 f.
Novák Márton Felső-Vidafalva	>	10 f.
Kujál Ferencz Dráva-Szt.-Mihály	1 k.	
Vidovics Pál	>	20 f.
Pintarics Imre	>	20 f.
Bratics Mihály	>	10 f.
Gyuranics Imre	>	20 f.
Zseleznyák Tamás	>	20 f.
Összesen:		3 k. 40 f.

Lapunk m. szám. kimutatása 2452 k. 11 f.
Az eddigi gyűjtés eredménye 2455 k. 51 f.

A további gyűjtés eredményét lapunk jövő számában fogjuk folytatónak közölni.

KÜLÖNFÉLÉK.

— **Esküdtbíróági tagok.** A nagykanizsai esküdtbíróági tagjai az 1902-ik évre összeállított főlistástrom Muraközéből a következők: Belső István mura-Szerdahely, Benedikt Ede kereskedő Csáktornya, Csárics Sándor földbirtokos Végfa Csáktornya, János iparos Csáktornya, Fischer János földbirtokos Szt.-Mária, Grósz Károly máros Réthát, Hajdinyák János földbirtokos Perlak, dr. Hájós Ferencz ügyvéd Csáktornya, Horváth István földműves Zrinyifalva, Knezovics Viktor földbirtokos Stridó, Korai József földműves Hideglatu, Kovács János főerdész Domasinecz, Krauthacker József nyugalmazott körjegyző Stridó, Lanyer Makár földbirtokos Bánjavár, Lendvai János iparos Csáktornya, Mayercsák Gyula kereskedő Nagylatu, Molnár Gáspár iparos Csáktornya, Murai Róbert jóságkezelő Belicza, Nemsics István kereskedő Podbreszt, Novák János földműves Dráva-Vásárhely, Pecsornik Rezső földbirtokos Nyirvölgy, Stöger József háztulajdonos Mura-Szent-Márton, Verly Ernő takarékpénztári igazgató Perlak, Vranna Frigyes földbirtokos Mura-Szent-Kereszt, Zakál Henrik ügyvéd Csáktornya, dr. Zakál Lajos ügyvéd Perlak.

— **Zrinyi-estély.** Csáktornya közönsége a Zrinyi-émlékoszlop érdekében dicsőre méltó mozgalmat indított. Ugyanis e hó 27-én alakult népes értekezlet elhatározta, hogy január hó 18-án felolvasással és hangversennyel összekötött táncmulatságot fog rendezni a Zrinyi-émlékoszlop javára. A mulatság rendezését 30 tagú bizottság vette a kezébe, melynek elnökül Ziegler Kálmán, társelnökökül Tóth István és Margitai József, pénztárnokul Czvetkovics Antal, jegyzőül Dobossy Elek választották meg. A bizottság elhatározta, hogy a felolvasás tartására felkéri dr. Ruzsicska Kálmán kir. tanfelügyelőt, a hangverseny rendezésére a tanító-képzőintézetet, illetőleg Révfy Géza tanárt s közre-

működésre Dobossy Elek tanítót. A mulatság iránt máris nagy az érdeklődés nemcsak itthon, hanem meggyeserte is Dr. Jankovich László gróf főispán ur Ó Mellsósága is kiállításba helyezte a táncmulatságon való megjelenését.

— **Kostyál Ferencz** magyar királyi anyakönyv-felügyelő, volt perlaki főszolgabíró f. hó 21-én Szabadkán elhunyt. A megboldogultnak vidékünkön számos ismerőse, tisztelője és jó barátja volt, kik mely megilletődéssel fogadják Kostyál Ferencz elhunytát. A megboldogult sokat küzdött és sokat fáradozott családjáért s férfi korának a delén kellett itt hagyania azokat, a kiket oly igen szeretett. Az elhunyt vidékünk nagyon szerette s erős vágya volt visszatérni. Vidékünk iránti szeretetének szép jelet mutatta ki nemrég azzal, hogy szép összeget gyűjtött a Zrinyi-émlékre. A gyászjelentés így hangzik: Tharnói Kostyál Ferencz né született nedelici Horváth Anna a maga valamint gyermekei Jenő és Denise, ugyszinte fivére tharnói Kostyál Bertalan mélyen megszorodott szívvel jelentik feledhetlen férje, illetőleg apa és testvére tharnói Kostyál Ferencz magyar királyi anyakönyvi felügyelő folyó hó 21-én este 8 órakor, hosszas szenvedés után, élete 53-ik évében történt gyászos elhunytát. A boldogultnak hiült teteme folyó hó 23-án délután 3 órakor a bajai sírkertben fog örök nyugalomra helyeztetni. Az engesztelő szent miseáldozat folyó hó 23-án délelőtt 10 órakor fog a szent Teréz-egyházban a Mindenhatóknak bemutatni. Szabadkán, 1901. december hó 22-én. Az örök világosság fényeskedjék neki!

— **Anyakönyvi hír.** Brunner Guszláv szoboticzai helyettes-anyakönyvvezetőnek évi 240 korona tiszteletdíját a belügyminiszter 400 koronára emelte.

— **Eljegyzés.** Soterics Karolin kisasszonyt Perlakon eljegyezte Rehák Miklós szolgabíró-hivatalnok.

— **Silvester-estély.** A csáktornyai kereskedő-kaszinó f. évi december hó 31-én szilveszter-estélyt rendez.

Tanfolyam hibás beszédűek számára. A város-és közoktatásügyi miniszter f. évi 86715. sz. rendelkezése értelmében a siketnémák váci királyi országos intézetében, a pedagógiai tanárképzővel kapcsolatban, a tanárképző és egyéb beszédhibákban szenvedők számára a jövő 1902. évi január hó 3-án beszédgyógyító tanfolyam nyílik. E tanfolyam öt esetleg hat hónapig tart. Felvételt nyerhetnek rá mindkét nembeli hibás beszédű növendékek. Tandíj a tanfolyam egész tartamára 60 korona. Szegényebb sorsu hibás beszédűek a tandíjnak csak felét fizetik, teljes vagyontalanság igazolása esetén pedig tandíjmentességben részesülnek. Vidéki hibás beszédűek gymnasiumi vagy polgári leányiskolai tanulmányaikat Váczon folytathatják. Felvételt végezt jelentkezni kívánók személyesen vagy levélben forduljanak Borbély Sándor intézeti igazgatóhoz.

— **Esküvő.** Grünwald Edmund ivanczi kereskedő január hó 2-án délután 2 órakor esküszik örök hűséget a helybeli izraelita imaházban Hirschmann Bertha kisasszonynak.

— **Jókedvű lövöldözés.** G... F... helybeli lakos f. hó 21-én nagy ribilliót keltett Ottok községben. Ugyanis az nap bekitykityozott állapotban jött haza a ludbirtok vásárról, s széles jókedvében elővette pisztolyát és belőtt Vidovics József ottoki korcsmáros ablakán, hiszen — gondolá magában G... — megtehete, Vidovics se

nem komája, se nem sógorja, még kevésbé gyöngösőgorja! A lövés után a kistaffirozott G. . . mintha mi sem történt volna — hazafelé ballagott, utközben talán el is futja a czéges épületek előtt Göre Gábor bíró ur nótáját, hogy: »Billegjünk, ballagjunk, mög-mögálljunk, itassunk!« . . . amint hazatért, otthon már várják a csendőrök, a kik elvették tőle a pisztolyt, őt magát pedig feljelentették illetékes helyen.

— **Tambura-hangverseny.** F. évi december hó 31-én este a helybeli ulanusszázfőly tamburaszestekara az »Othon« kávéház helyiségében műkedvelői-zeneestélyt rendez.

— **Eszküvő.** Ziegler Gusztáv felső-hatoli kereskedő 1902. évi január hó 5-én déli 1 órakor vezeti oltárhoz a csáktornyai izraelita imaházban Zeisler Samu csáktornyai jbirósági hivatalnok kedves leányát Malvin kisasszonyt.

— **Tolvaj-munkások.** Horváth István kőműves, Kollarics György tanonc, Zserjáv Kati és Misalics Mária domásineczki kőműves napszakosok nagyban dolgoztak dr. Kemény Fülöp perlaki ügyvéd házának javításán. Munka közben a nevezettek arra is ráertek, hogy a padláson elhelyezett tárgyak közül némelyiket el is csipjének s tovább álljanak vele. De a hű munkások is meg lettek csipve a tolvajlásban s miután tettüket beismerték, feljelentésük a perlaki királyi járásbírósnál megtörtént.

— **Halálóvás.** Matanovics Péter városunk köztisztviselőben és becsülésben álló iparos a hó 26-án reggel hosszas szenvedés után életének 69. évében elhunyt. A megboldogult 45 éven keresztül a helybeli grófi uradalomnak hű és tevékeny lakatos iparos volt. Temetése december hó 27-én délután 3 órakor történt, a melyen a helybeli önk. tűzoltó-egyesület gyászfátyollal bevont lobogójával s zenekarával, valamint az elhunyt számos tisztelője vett részt. Legyen áldott emléke!

— **Köszönetnyilvánítás.** Az »Othon« kávéház egy kedélyes lársasága, a város szegényei között való kiosztásra saját körében 15 korona gyűjtött, mely összeg karácsony napján rendeltetési helyére juttatott. E nemesszívű geszelekedetért a részesültek nevében köszönetét fejezi ki a város járásosa.

— **Szerencsétlenség.** Hegedüs István, 30 éves légrádi földműves f. hó 18-án a Mura-Keresztúr melletti gyurgyánczi erdőben famunkával volt elfoglalva. A mint egy nagyobb fát akart ledönteni, nem figyelt eléggé a fa dülésére, minek következtében a fa a szerencsétlen emberre zuhant és agyonstujtotta.

— **Kosárfonó-tanfolyam Stridón.** A Nagyméltóságú földmívelésügyi miniszter 60780—901. számú magas rendeletével és segélyezésével öt hetes kosárfonó tanfolyam nyílik meg. Kapcsolatban ezzel betenkent néhányszor a gyümölcsészlet és gazdaságtanból is leend tanítás. A tanfolyam czélja tehát: a szegényebb népek téli kereset forrását nyújtani, továbbá gazdasági ismereteiket helyesen irányítani. A tanfolyamra felvétetnek 14—40 éves egyének. A felvételre jelentkezhetnek 1902. év január hó 10-ig az állami iskolai irodájában.

— **Kamara nyitogatás.** F. hó 6-án Czimermann Ferenc globoka-hegyi lakos zárt kamráját ismeretlen tettesek álkulcsal felnyitották, s onnét 50 kilogramm sertészírfi és sült sertéshúst 50 korona értékben

elloptak. A stridói csendőrség erélyesen nyomozza a tolvajokat.

— **Testi sértés.** Loncsárics Fülöp maotdorfi (Stájerország) lakos f. hó 10-én kirándulást tett Muraközben fekvő végfalvi szőlőbirtokára. A szőlőben Klanfár Mária végfalvi hegyi lakosnővel szóváltásból kifolyólag úgy összeveszett, hogy Klanfár Mária egy vasvillával homlokán oly súlyosan megsértette, hogy sebe hosszabb gyógykezelést igényel. A hős asszony a királyi járásbírósnál feljelentette.

— **Halalozás.** Rózsai Mór kotori kör- és déli vasúti-pályaorvos a saját, valamint az egész rokonság nevében fájdalomtól megtört szívvel tudatja, hogy áldott lelkű hű hitvese, a legjobb anya, nagynya, testvér és rokon: Rózsai Mórné szül. Bachrach Laura életének 63-ik és boldog házasságának 43-ik évében néhány napi szenvedés után december hó 25-én reggeli 5 órakor jobblétre szenderült. Drága halottunk hűlt tetemét folyó hó 27-én délelőtt 10 órakor a kotori temetőben hely-éviük örök nyugalomra. Kotor, 1901. évi december hó 25. Áldás emlékére! Béke hamvaira!

— **Számítalan elismerőlevél** és hirneves orvosok ajánlják, hogy verszegénység, angolkór, mell-tüdőháj, gyöngeség, skrotulózis és hasonló bajok elhárítására és keletkezéseik meggátolására felülmulhatatlan jó szer a Zoltán-féle csukamájolaj. Sem szaga, sem íve nincs, miért gyermekek, valamint felnöttek szívesen veszik be. Nagy tápercjénél fogva kiváló erősítő és könnyen emészthető szer. Üvege 2 korona a gyógyszerlátrakban.

— **Lopás.** Petrovics Teréz dráskovecki cselédleánytól f. hó 17-én Zserjáv Vilmos zrinyifalvai lakos egy darab 2 kor. 20 fill. értékű kendőt lopott el. A csendőrség a tettest kézrekerítette, ki tettét beismerte ugyan, de tekintettel illas állapotára, a kendőt elvesztette. Zserjáv feljelentése a királyi bíróságnál megtörtént.

— **Fenyűfátolvajok.** Arner Ferenc, a helybeli Ferencrendiek erdőre f. hó 23-án azon panaszt tette a főszolgabírói hivatalnál, hogy a felügyelete alatt álló zsedényi erdőben nagyobb mennyiségű lucfenyő (karácsonyfa) ismeretlen tettesek által ellopott. Mára nap, a templom előtti téren 3 suhancz szobnel-szebb lucfenyőket árulogatott, a melyeknek csakugyan nagy keletjük is volt. A csendőrség járőre nyomban kérdőre vonta az árulókat a fenyűknek hol való szerzésére, a jó madarak mindjárt előadták, hogy részben a grófi uradalomhoz tartozó xeipei határban, részben pedig a Ferencz-rendiek erdejében lopták a fenyűcsemeteket. A három jomádár gyümölcsfalvi lakos: Ren Mihály, Kozmács Bálint és Bezsnyák Márton. A náluk talált 344 darab csemete s a már kora reggel elárusított csemetekért kapott pénz, összesen 2 k. 43 fillér felfoglatott.

— Megindult a »Kis Éleclap« című humorisztikus hetilapnak az első száma. Gyönyörű sokszínű köntösből, az érdekesnél-érdekesebb képek özönével és szórakoztató, mulató és kacagató élecek sokaságával lézgapótló szerepet van hivatva betölteni. Az előttünk fekvő első számról röviden elmondhatjuk, hogy olyan, a milyent Magyarország még nem ismertünk. Roppant kedves a formája, (esetleg zsebben is hordozható) rendkívül szép a kiállítás, érdekes és változatos a tartalma. Ennél több jót egyetlen lapról sem lehet elmondani. A »Kis Éleclap« 36 oldalas terjedő első száma egy »Irodalmi pályázatot« is tesz közzé egy humoroszkre és egy humoros versre. A pályaművek fölötti zsűri ítélt, amely zsűrinek Bródy Sándor az országos híri író az elnöke. A »Kis Éleclap«-ot B. Virágh Géza ismert fővárosi újságírói kollegánk szerkeszti és Bíró Miks adja ki.

Mindenkinek a ki jól akar mutatni, a legszivesebben ajánljuk előfizetésre a »Kis Éleclap«-ot mely amellet, hogy 36 oldalas és minden tekintetben tetszetős és mulató, a legolcsóbb éleclap is Magyarországon, mert előfizetési ára 1/4 évre 2 k. 40 f., 1/2 évre 4 k. 40 f., egy évre 8 korona. Egyes száma ára 20 fillér. Előfizetni lehet Fischel Fülöp (Strausz Sándor) könyvkereskedésében Csáktornyan, minden postahivatalnál és közvetlenül a kiadóhivatal útján Budapest, V. kerület, Nagy korona-utca 34. sz., mely mutatványszámot kívánatra bárkinek ingyen küld.

— **Drágább lett a levelező-lap.** A jövő évi január 11-iktől kezdve a belöldi levelező lap is megdrágul egy fillérrel, vagyis ezentul 5 fillér lesz a levelezőlap ára. A minisztertanács, amely ezt elhatározta, ugyanakkor a postautalvány-úrlapok árát is »újra szabályozta«, ami szintén drágulást jelent, mert január 11-ikén már 2 fillér lesz az eddigi egyfilléres »postautalvány« ára. A rendelet így szól: »A minisztertanács határozata alapján 1902. évi január 11-iktől kezdve a levelezőlapok árát a belöldi forgalomban 4 fillér helyett 5 fillérben, a postautalvány-úrlapokét pedig a bel- és külföldi forgalomban egyaránt 1 fillér helyett 2 fillérben állapítom meg. Az új levelezőlapok és utalványúrlapok árusítása 1902. január 11-én veszi kezdetét. Ezen időponttól kezdve a régi 1 filléres utalványúrlapok egyáltalán nem, a 4 filléres levelezőlapok pedig csak szükség esetén, még pedig a díjkülönbözetnek megfelelő 1 filléres frankójegy felhasználásával pótolva árusíttatnak. A közönség kezei közt lévő 1 filléres postautalvány-úrlapokat pénzküldésre és a régi 4 filléres levelezőlapokat szállításra a posta 1902. évi áprilisi 30-áig elfogadja, ha a feladó ugyezekre, mint amazokra a díjkülönbözet pótlásául 1—1 filléres levéljegyet ragaszt fel. Az áprilisi végéig el nem használt régi levelezőlapok és utalványúrlapokat a postahivatalok régi teljes értékükben számítva, május végéig újakkal meg kicserélik. Ez időn túl a régi levelezőlapok és utalvány-úrlapokat a posta egyáltalában nem váltja be. A magánipar által előállított levelezőlapok 1902. január 11-étől kezdve a belöldi forgalomban szintén 5 filléres díjtétel alá esnek.

— **A magyar irodalomban valóban esemény-számba megy egy olyan vállalat megjelenése, mint a Stampfel-féle »Tudományos zsebkönyvtár«-é.** Ezen vállalat kiterjeszkedik a tudomány minden ágára, elsőrangú szakértelkek által irt fizetelt, melyek mindegyikén a gondos kéz nyomra látszik, ajánljuk olvasóközönségünk figyelmébe. A Tudományos zsebkönyvtárban újabb megjelent: A magyar művelődés története. Irtá Dr. Bartha József, a vállalat díszesen kiállított 100. számú képezi. A »Tudományos zsebkönyvtár« eddig megjelent száz számanak teljes árjegyzéke ingyen kapható minden könyvkereskedésben, valamint a kiadónál Stampfel Károlynál Pozsonyban.

— **Luczanapi babonák és népszokások.** A Magyar Néprajzi Társaság főtűkari hivatala a következő felhívás közzétételére kért fel bennünket. Tisztelettel kérem a jelen lapok olvasóit, hogy az előttük ismert összes magyar-, horvát- és vend luczanapi népszokásokat s a Luczanap és Karácsony közt divatozó babonákat lehető pontossággal összeírják s címzemer megküldeni sziveskedjenek. A hozzárm küldött közleményeket társaságunk a gyűjtők neve alatt külön fizetben fogja kiadni. A nagyobb közleményekért külön tiszteletdíj jár a fizet pedig minden gyűjtőnek ingyen megküldetik. Budapest, 1901. december hó. Nemzeti Múzeum. Dr. Sebestyén Gyula, főtűkár, szerkesztő.

Felétés szerkesztő:
MARGITAI JÓZSEF.
Kiadó és laptulajdonos:
FISCHEL FÜLÖP (STRAUSZ SÁNDOR.)

Sve pošiljke se tiču zadržaja novinah, naj se pošiljaju na me, Margital Jozeфа urednika vu Čakovec.

Izdateljstvo:

knjižara Fischel Filipova, kam se predplate i obznane pošiljau.

na horvatskom i magjarskom jeziku izlazeći društveni, znanstveni i povučljivi list za puk

Izlazi svaki tijeđen jedenkrat i to: vu svaku nedelju.

Predplatna cena je:

Na celo leto . . . . 8 kor.
Na pol leta . . . . 4 kor.
Na četvert leta . . . 2 kor.

Pojedini broj koštaju 20 fill.

Obznane se poleg pogodbe i fal računaju.

Službeni glasnik: »Čakovačke Šparkasse« »Medjimurske Šparkasse«, »Šparkasse Okolice Čakovca«, i t. d.

K staromu ljetu.

Opet bude minulo jedno ljetu. Opet smo dalje od onoga vrēmena, kad nam je naše oko prvić vidlo sunce, od onoga vrēmena, kad smo prvić vidli sunce, od onoga vrēmena, kad smo prvić deli nogu na onu zemlju, koja je nam najmilija i najljubeznija, te od onoga vrēmena, kad su naša usta prvić izrekla reč, te takaj od onoga vrēmena, kad smo prvić počeli čuliti osobu »ja«.

Sa jednim ljetom budemo opet dalje. Malo vrēmena je to . . . . Tuliko, kak vu veličini narave jedno zrnce pėska. Pak ipak ovo malo vrēme vnoگو i vnoگو vu sebi nosi, vnoگو znamenitih dogodjajov, koje bude za vekivečno vrēme zadržala hištorija.

Im se samo oglednimo na kip Afrike. Tam vidimo jeden mali puk, koj se vitežko bori sa jednom velikom vladom, koju su niti nē tak dugo za prvu vladu držali na svētu, i da ju sada ndržiju već za ovo, to samo svojoj krvoločnosti more zahvaliti.

Buri i englezi su to. Već tri ljeta teče krv zabadava. Već tri ljeta kaj se mali narod burov bori sa englezi, pak kaj vidimo?

Englezi su još nikaj nē mogli napredovati, najveći i prvi vodja njihov je strašno betežen, on koj je najedenkrat 20 jezer ljudi dal streljiti negda, on koj sada krvoločno postupa sa burškimi ženami, njega je postigla ruka božja, te sada nemogući leži na betežnoj postelji. Oh kakva kaštiga! . . . Osobito pak za onoga, koj je vučen fučkanju kugljah, brumenju štukov, te halabuki harca.

On za kojega je jedina dika na bojnom polju vumrēti, on sada mora betežen vu postelji ležati, te čekati kaj bude donesl sud božji vu budućem.

Kak vodja, tak stoji sada čeli englezki tabor. Betežen je. Te akoprem od dana do dana više i više vojske pošilaju vu Afriku, sada opet čujemo, da su buri tu ili tam obladali engleze.

Pak kak bude još dugo držal rat? Neznamo. Morebiti kaj oblačaju englezi bure, sa svojom vojskom, kojoj budu morali buri pustiti, jer je veliki, ali more se pripetiti i to, da budu buri vladali tojest sa svojom vitežtvom budu prisiljili englezku vladu, da se ponizi.

Englezi su nē zato počeli tabor, da njihov juš vu Afriki bil oskvrnjeni, nego zato, da svoju želju za zlatom spuniju, pak zato more biti, da zbog svoje nepravličnosti kaštigani budu od Boga.

To sve zato spisemo našim pošt. čitateljem na koncu leta, da pokažemo, da svaki grēh, kojega vćinimo, vu sebi nosi klicu kaštige. To je jedna istina. Svaki koj greši, bude i kaštigan. Ako ne tu na zemlji, bude na drugom svētu.

. . . . Sada na pragu jednoga ljeta stojimo. Premislimo si sve ono, kaj je minulo, te si obilježimo put, na kojem vu budućem hodili budemo.

Budemo prave ovce Otca višnjega, popobšajmo se, jer osobito vu sadašnjim vrēmenu govori ju istinu reči:

— Vnogo njih je pozvanih, ali malo odebranih. . . .

— L. R. J. —

Zvon.

Land Fleurie selo je staroga zvona imalo i staroga plebanoša.

Zvon je već tak bil spokani i ako se je oglašil, tak je kašljucal, kak kakva stara žena, hudo ga je bilo čuti, na polju su se poljodelavci pak pastari navek razzalostiti, kad su čuli taj glas.

Corentin plebanoš je sedemdeset i pet ljet bil već star, ali zato bi ipak vnoگو mlajši bil zamenil sa njim. Obraz mu je pravi detečić obraz, ružnati, a běli lasi su mu bili k kodeli spodobni, iz kakve su žene znale platno tkati. Plebanoša je rad imal svaki, jer je starec dobro srce imal i rad je nadaroval svakoga.

Pomalom je dohadjalo vrēme, kad bude starec plebanoš svoju zlatnu jubileumsku mešu služil i farniki su odlučili, da budu na taj spomeniti dan sa velikim darom vgodili plebanušu.

Tri cehmeštri su po tihoma na red hodili po hižah, penezu se nabirali, i kad se je tristo frankov nabralo, su odnesli plebanušu i prosili su ga, da bi išel vu varaš i poleg svojega srca bi zebrał jednoga novoga zvona.

— Deca moja, — rekel njim je Corentin plebanoš — draga moja deca! tak se mi vidi, da vam je Bog prišepetnul to misel, da ste tak . . . . da ste tak meni . . . . povoljno vćinili. . . .

Dalje nije mogel govoriti, samo vu očii su se mu suze narivale . . .

Corentin plebanoš je drugi dēn taki se na put odpravil, da kupi zvona. Ako čovek iz Land-Fleurie vu varaš hoće iti, mora prije dva kilometre pešice putovati tijam do Rosiles-Roses sela, gde kućiju dobi i po ovoj se odpelja vu Pont-l' Archeveque varaš, na glavno mesto kotara.

Lēpo vrēme je bilo. Sve je puno bilo drevja, duno trave, puno ptićjih pesmah, puno živahnosti.

Staromu plebanušu se je već tak čulo, kak da bi mu vu vuhu žmel glas novoga zvona; vu duši je počel slaviti diku stvorenja i sa friskimi koračaji se je žuril napre.

Kak je već blizu Rosy-les-Roses-a došel, je jedna kola spazil kre puta, koja su nekakvih komediašov mogla biti. Ne dalko je jedna mršava kobila ležala četiri noga šinom dete. Hrbta su njoj skorom prek prepikale čonte i rebra bi njoj moći bilo brojiti, iz nosa njoj je krv išla, dvē oči samo da nisu njoj vun počile iz težke glave.

Poleg poginjene kobile su jeden starec i jedna stara žena sedeli vu jarku kre puta. Svake farbe canjki su bili na njih i žalostno su se plakali obedva.

Iz jarka se je jedna 15 ljetna pucka pokazala i prama plebanušu bežala, te prositi počela:

— Smilujte se nam gosp. plebanoš! Smilujte se prosim Vas, prosim lēpo . . .

Hrapavi glas deteta je sa jednom i milo glosil i prošoja njena se je tak čula kak da bi kakvu cigansku notu popevala. Koža njoj, kak da bi danas došla vun iz kržnarskog verksčeta, zvon jedne zamazane rubačē i jednog črlenog reklina njoj je nikaj drugo nē pokrivalo tēlo, ali velikim črnim njenim očim je baršunski bil pogled i vustnice su njoj skorom vun počile, kak črlene črešnje, vu čutih rukah je modro cvētje imala i črni njeni lasi — koje je na čelu jeden žuti pant držal, — kak kakov fecher su se njoj prigladilik obrazu, kak je to višeput na kipih moći videti.

Plebanoš je pomalem počel iti i jednoga kufernog peneza je iskal vu žepu. Ali kak se mu je pogled sretal sa puckinimi očmi, postalje i počel nju je popitavati.

— Moj brat — rekla je pucka — je vu reštu, jer su rekli, da je piščance vkral. On nas je hranil, a sada smo već dva dni nikaj nē jeli.

Plebanoš je kufernog peneza nazad del vu žep i jednoga beloga je zel vun.

— Ja, govorila je dalje pucka, ja razmem k copriji, a mati pak karte meče. Ali niti vu varašu niti vu selu nēmamo obstanjka, jer smo tak nevoljni. I konj nam je poginul, kaj moremo vćiniti auda?

— Ali, pital nju je plebanoš, nemrete si nigdi delo najti?

Našli bi si mi rado, ali nije moći. Svigdi nas odtiraju, jer se plašiju od nas. Pak onda niti nebi znali delati, jer navek samo sem tam hodimo. Ako bi konja imali, pak onda malo penez na opravu, bi nekak preživeli iz meštreje, ali tak bormēš od glada moramo poginuti.

Plebanoš je i běli penez nazad del vu bugijariš, pak onda je pital:

— Reći jeli rada imaš dobrog Boga?

— Rada biga imala bormēš, da bi nas samo pomogel, rekla je pucka.

Plebanoš je vu žep segel i pošlatal je onu mošnjju, vu kojoj je bilo tristo frankov farnikov.

tor državnih maticah, vu 53-jem letu svoj života vumrl. Doljnjim medjimurčanom je pokojni dobro poznat kakti veliki sudec. Ne zdavnja je poslal nam dare, koje je za spomenik Zrinyiev sabiral i s tem je pokazal, da još misli na medjimurce. Pokopali su ga 23-ga o. m. Plače se za njega žena i dvoja deca njegva.

Naj počiva vu miru!

Amerika v oguju.

Strašen boj se pripravlja vu Južnoj Ameriki med državami Argentina i Chile. Od dvě stranke se jako pripravljaju. Opet bude krv tekla. Opet budemo čuli glase, strašne, krvoločne iz bojnog polja. Gda bude jedankrat mir na svētu?

Mir, naj dojde kraljestvo tvoje.

Željeznička nesreća.

Velika nesreća se je pripetila na željeznici blizu paderboru banhofa. Vnogo i vnogo ljudi se je oranilo, ali na sreću je niti jedan nē vumrl. Oranjenih je dvanajst. Nesreća se je od tresnenja dvehuh cugov napravila.

Vihar, tuča, grmljenje.

Stara je već narava. Počela je već změšati zimu sa ljetom. Od vnovih mēstah do bimo glase, da je tam bliskalo, grmelo, tuča je išla, te je strašen vihar bil. Tak, kak vu ljetu. Stara nasav, kaj bude još iz toga?

Potres vu Zagrebu.

Strašni nemir je včinit ove dane potres vu Zagrebu. Potres je tak veliki bil, da se na takov još nepametuje. Vnogo zidinah je spokalo. Strašen nemir je bil. Ljudi su svi na vulici išli. Matere su vu školu bezale po svoju decu. — Čudnovito je, da su tak gusti potresi vu Zagrebu. Veliju, da tam pod zemljom se velike pečine pod jednom vrhavaju te ove zročiju to, Tak veliju, da su i sada čuli, kak da bi se kaj vrhunulo pod zemljom.

Ubojnik.

Gelber Baruk je mladi čovek bil. Vu cěloj razumnosti one reći, gavallér. Ali k gavaljeriji su i penezi potrebni. Pak zato je on svigdar takve načine iskal, gde je mogel peneze dobiti. Nije on gledal na poštene načine. Klal je. Nē samo tu nego i drugde. Pak je tak dobil peneze. Ali sada se je prijel. Zaklal je Müller Tereziju. Ali je vu kretku došel iz koje se sigurno na hitroma nebude oslobodil.

Materinska serdce.

Žalostno priprećenje pišeu nam iz Baranjavarmegije jednoga sela. Balázs Eve vdovice težakinje vu kratkom vremenu sve četiri dece je pomirilo vu bobinki. Kada je čerteto vumerlo, po pokopu je nesretna mati ponorela. Po noći je skrivoma otišla van iz hiže na cintor ili groblje svojih decah k grobu. Ostali hižni stanovniki komaj vu jutro su spazili, da nje neimi, otišli su iskat i najdeju nju 8 let stare Evice kčere do polovice skopanom grobu vre pozeblenu. Nesretna mati je iz rukami skopala groba, vu kojem posluvanju je omedlela i tam na grobu je zmrznula.

Glasovitoga teatrista dogodjenje.

Ne baš sada, nego vre pred 30-mi ljetmi se dogodilo, pak stopram sada nam došlo do znanje cělo dogodjenje tak zvanoga Valter Montgomery glasovitoga teatriste, koj se god 1871. szept meseca vu Londonu izkončal. Čěli dogodjaj tim bolje nerazumljeni bil, ar ov Montgomery samo prije dvěmi dnevi se je oženil. Lěpu dēvojku si je

zaručil zato najboljši njegovi priatelji nisu si mogli premisliti, zbog česa je moral postati ubojac. Sada po trideseti ljetah njegov negdašnji dober priatelj, koj je atojnostni dal na videlo da sada, zbog česa je postal ubojac. Vezda nam ovak pripoveda: Mondgomeri, koj se je svojom znanostjum vu Australiji produceral, tam se spoznal s jednom lěpom i jako begatom gospodičinom i vu koju je jako zaljubljen bil, ali i ona takodjer i vu njega bila zaljublena, njezin bogati otec pako niti čuti ni hotel od toga, da ovi dva muž i žena postaneju. Poradi toga ovaj Modgomeri se jako u vredjeni našel i odmah je oputuval iz Australie vu London. Vu putovanju na parobrodu spoznal se opet s jednom mladom i bogatom dēvojčicom na tuliko, da kada su vu London došli, svelikom svetjonostjum vu svetoga Juraja cirkvi godine 1871. augusta 30 dali su se venčati. Po venčanju za dva dni dobije ov Mondgomeri iz ausztralie perveše gospodičine otca telegrama, da si je cělu stvar dobro premislili sada bi bil pripraven svoj kčer njemu dati za ženu. Ov glas je njega tak razzalostil, da vu dvojnost opal i posle zdavnja za dva dni sebe izkončal. Stoga se vidi, da nikaj nema tajnoga na svetu. I prirečje nas vu tom pozorne včini, kad veli: Zaklalo se zemlja raju, da se sve otajne znaju.

Ogenj vu cirkvj.

Prve odvenske nedelje pri svetoj meši skorom bi se pripetila velika nesreća tak zvanom mestu Szántó vu rimo katoličanskoj cirkvi. Pod zornicum iz jednoga na sčenu pribitoga lampaša goruća sveća je dolil opala, i Petrić Juliški rubca vužgala. Okolo stoječe njezine pajdašice hotela su gorućega rubca pogasiti, ali žalibože ogenj se i drugi dveh pucah poprime. Ove od velikoga straha bežale su van iz cirkve, a za njimi drugi takajše, koji su svoju pobožnost došli zvršavati vu cirkvu. Pred cirkvom vani stalo je nekoliko dečkov, koji su tak pogasili ognja, da su iz svojom opravom pokrili puce. Medjutim ove tri puce morale su vendar na svojem telu žgeće rane terpeti.

Boj štakorov.

Vu Odessi Ruskoga orsaga na Cernom morju vu najvećšem postajalištu paribrodov proglašen je tabor proti štakorom. Varaško poglavarstvo i stanovniki skupa dokončali su, da su pripravnii sve načine včiniti, da priprećuju puta vu barke do 6 millionov štakorom, koji se vu Odessi zaderžavaju. Za glavu svakoga štakora platiju 5 fillero. Zato ondašnji stanovniki se jako tersiju uništiti ove nečermne stvari, stranom zato, da nekakvu zaslužbu sebi pribaviju, a stranom pako zato, da Odessa i cěli ruski orsag bude oslobodjeni od strahovite nevolje, koj po štakori dojde tak zvanoga peštiša, spodoben koleri betega. Da do kuliko su njih do vezda izkončali, to nam još do sada ni znano.

Iz varmegjinske hiže.

Gospodin dr. Jankovich László grof veliki župan imenuval je za častnoga varmegjinskoga velikoga sudca gosp. Szalmay Jožefa. Gosp. Szalmay Jožef i na dalje vu Čakovcu ostane i bude zvršavaj poljeg gosp. Kolbenschlag Běle velikoga sudca svoje poste. Prošli tjedan bilo je pri varmegiji zbiranje varmegjinskih činovnikov. Tak vu čakovečok „akmk vu preločkim kotaru, i vu cěloj varmegiji na novo izabrani su svi činovniki, jedino vu Lendavi na mesto gosp. Szmodics Győző velikoga sudca izabrani su tapolczaskoga maloga sudca Székely Emila.

Male novosti.

Karte dopisnice budu od 11-ga januara dražeše. Jedna karta (levelěz lap) bude koštala 5 fillero. — Hegedüs Štefan 30 let star poljodelavec je 18-ga o. m. vu gjurgyavskoj šumi drva sekel, kak je hotel jedno veliko drěvo porušiti, nije spazil pak, se je drěvo na njega prehitilo i njega tam na mesto zaklalo. — Matanovics Peter grofovski šlosar je 26-ga o. m. vu Čakovcu vumrl. Pokojni živel je 69 let i služil je pri grofu 45 let. Naj počiva vu miru! — Supruga gosp. Rózsai Móra, ličnika Koltoribe, rodjena Bachrach Laura vumrla je 25-ga o. m. Pokojna žive-la je 63 letah. Lehka joj grudica! — Vu Štrigovi bude se 10-ga januara 5 tijeđnov trajuća škola počela za one, koji se hoćeju navčiti košare plesti. Koj vu tu škola hoće hoditi, naj se prijavi vu štrigovskoj ors. školi.

Prirečja iz Hercegovine.

Ako si jednu kaću vpičil, ova se i od kuščara boji.

Bolši je spameten nepriatelj, kak bedasti priatelj.

Ako iz jednog drěva sam od sebe curi sad, nije treba na ovu kamenje hitati.

Osel tak dugo nezna plavati, dok mu voda vu vuha ne teče.

Turčinu i malomu detetu naj obećavati nikaj, nego kaj hoćeš dati, to taki daj.

Rajše jedno hudo leto, kak jeden hudi sused.

Leži je pitati to: Čija je žena, kak to, da čija je puca.

Gdo cěloga světa služi, on nezna, od koga prositi plaću.

Ako si zaklal vuka, hiti ga taki vu jamu. —

Ako te vrag neče ostaviti, ostavi ti njega. Teško se rodimo, teško vmjerimo.

Polevanje vulcuh sa petroleumom.

Vu Kalifornii vu najnověše sa petroleumom polevljeju vulice. Na tak poljanih vulicah se po leto prah a vu zimi pak blato nemre napraviti. Petroleumovo delovanje je tak dobro, da je samo tripud na leto treba polevati. Stem je bolši petroleum za ovaj cilj s čim više ga tvrdih dēlah vu njem. Zbog toga je najfaleši petroleum najbolši za to. Pri jednim kvadrat kilometru je 5500 litrov petroleuma treba. Vu Kalifornii, gde 100 litrov petroleuma 4 korune košta, to polevanje niti ne košta čuda a za zdravje je jako dobro. Huda duha, koju petroleumu daje, za nekoji dēn čisto mine.

Osobiti račun.

Jeden gospon, koj sigurno vnogo vrěmena ima je sledeću štatistiku zračunal od jednoga svojega pajdaša, koj jako rad pušivirginia cigare, i iz ovih na dēn 10—12 komadov potroši, i duhangjeranje već od 42 ljeta tira. Čez ovo vrěme je potrošil 153.400 komadov, ovih žmešap je 920 kilo, a čena 13.806 korun. K vužiganju cigarah je bilo treba 9023 skatljicah šibic, kaj je 180 korun koštalo. Dužina jedne cigare je 20 i pol centimetrov, čez 42 ljeta, ako 10 prestupnih ljetah računamo je 315 kilometrov dužine cigarah potrošil, koja cigara, ako bi ju moći bilo napraviti bi iz Budapešte vu Beč i nazad do Fiume segla. Rečimo ve, da su svake cigare samo dvě tretine bile izpušene, a jedna tretina pak je baguš i onda bi 210 kilometrov duga cigara bila, koja bi od Budapešte do Zuránya segla i koju (ako bi pod jednom pušili) bi samo za 6 ljet mogli izpšěiti.

1 m.-mázsa.	1 m.-cent.	kor. érték
Buza	Pšenica	15.40 —
Zab	Zob	14.00 —
Rozs	Hrz	12.00 —
Kukoricza uj	Kuruza nova	10.60 —
» » ó	» stara	00.00 —
Árpa	Ječmen	12.00 —
Fehér bab uj	Grah beli	13.00 —
Sarga » »	» žuti	09.60 —
Vegyes » »	» zmesan	09.60 —
Lenmag	Len	26.00 —
Bükköny	Grahorka	14.00 —

Az árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelölt árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyi miniszteri rendelet 8 §-ban kijelölt óvadékképes papirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 70. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt beszolgáltatni. 618

A kir. bíróság mint tkvi hatóság.
Csáktornyan, 1901 okt. hó 31-án

Egy jó erkölcsü fiú
tanulóul
felvétetik

Fischel Fülöp (Strausz Sándor) könyvnyomdájában
Csáktornyan.

5515. tkvb. 901

Árverési hirdetményi kivonat.

A csáktornyai kir. bíróság mint tkvi. hatóság közhírré teszi, hogy a nagykanizsai takarékpénztár végrehajthatónak Kváternek Nándor és neje elleni árverési ügyében a nagykanizsai kir. törvényszék és a csáktornyai kir. járásbíróság területén levő mura-szt.-kereszti 364 sztkjv. A † 279/1 hrsz. 188 kor., 279/2 hrsz. szántó 132 kor. a 318 sztkjv. A I. 263 hrsz. 260 kor. becsáru ingatlanokra az árverési feltételeket megüem tartó Oroszi József kárára és veszélyére a visszarverést Merndjár Mátyás és társa kérelmére elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok

1902. évi január hó 24. napján délelőtt 10 órákor

Mura-szt.-kereszt községházánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiállási áron elul is eladatni fog.

Hirdetmény.

Alulirott vendéglősnek Mura-Szt.-Márton mellett Ormos községben utmelletti kitünő forgalmu

korcsma üzlete,

mely ennek és *szatócs üzletnek* igen alkalmas, ezekhez szükségesekekkel felszerelve örök áron azonnal eladó.

Vevők a tulajdonossal bármikor érintkezhetnek.

Prenner József
korcsmáros.

613 3-4

FISCHEL FÜLÖP (STRAUSZ SÁNDOR)

könyvnyomdája

Csáktornyan

a legujabb gyorssajtókkal és diszes uj betűkkel van felszerelve.

Elvállal minden néven nevezendő

könyvnyomdai munkákat,

u. m. névjegyek, levélfejek, meghívók, eljegyzési-, esketési- és gyászjelentéseket,
— számlák, körlevelek, hivatalos és magán nyomtatványokat, röpiratokat,
műveket stb. stb.

bármely nyelven és kivitelben

a legjutányosabb árak mellett.

Szőlőoltványok

szokványminőségben.

A legkiválóbb 42 bor- és csemegefajokban fajtisztán, teljes jótállással.

Élőkerítés.

Gleditschia csemetek és magvak.

Uradalmaknak, községeknek három évi törlesztésre is adatik.

Óriás tövisű, igen gyorsan fejlődő aóvényművény. Ez az egyedüli, melyből oly örökös kerítés nevelhető pár év alatt, rendkívül csekély kiadással, melyen nemhogy ember, de semmiféle állat, még az apró nyulak sem hatolhatnak át. Minden rendeléshez rajzokkal ellátott ültetési és kezelési utasítás mellékeltek. Ezer csemete elég 200 méterre. — Ára 6 frt.

Diócsemeték. Óriási jövedelmet biztosító voltánál fogva, ennek tenyésztése számos gazdaságban az utóbbi időben rendkívül elterjedt.

Színes fénynyomatu **Isárjegyzék** ingyen és bérmentve küldetik minden rendelési kötelezettség nélkül. Az **Isárjegyzék** kívül még egy olyan könyvet kap ezzel, ki azt címére ingyen és bérmentve küldeni kéri, mely nincsen az a ház, vagy család, a hol annak tartalmát haszonra ne fordítanak, városban, falun, pusztán, gazdag vagy szegény családnál egyaránt. Így még azoknak is igen érdekében áll, kik rendelni semmit nem akarnak, mert benne számos oly közlemények foglaltnak, melyek mindenkinek nagy szolgálatot tesznek. Cím:

„Érmelléki első szőlőoltvány-telep”, Nagy Gábor, 579 9—20 Nagy-Kágya, u. p. Székelyhid.

Mézsör-seprőpálinka eladás!

== Kitünő minőségű ==

mézsör- seprőpálinka

egy és fél liter (egy pint) 2 kor.

== kapható: ==

Pecsornik Ottó

610 2—3 vendéglősnél

Csáktornyan.

Dobro kakvoču.

==== Žganicu iz
==== (gvircovi droždji)

jeden i pol liter (štučna flaša) po
2 korun.

==== Dobiva se: ====

Pecsornik Ottó

krčmaru vu

==== Čakovcu. ====

Ujévi ajándéktárgyak!

Pollák Bernát

==== órás és ékszerész Varazsdon. ====

*** Ferencz József-tér, az új takarékpénztári épületben. ***

Ajánlja dusan felszerelt

svájci zsebóra, arany-, ezüst- és chinai-ezüst-áru

o o o o o raktárát. o o o o o

Ajándéktárgyak nagy választékban

o o o o o olcsó árakért. o o o o o

Minden e szakmába vágó javításokat jótállás mellett a legolcsóbban, lelkiismeretesen és gyorsan eszközölöm.

o o o o o Legolcsóbb árak! o o o o o

Svájci zsebórák raktára!

Ajándéktárgyak nagy választékban!

A Richter-féle Liniment. Caps. comp.

Horgony-Pain-Expeller

egy régi kipróbált háziaszer, a mely már több mint 33 év óta megbízható bedörzsölésnél alkalmazhatók köszvényes, csuszai és meghűléseknel.

Intés. Silányabb utazatok miatt bevásárláskor óvatossak legyünk és csakis eredeti üvegeket dobozokban a „Horgony”-veljegygyel és a „Richter”-csegygyessel fogadjunk el. — 80 f. 1 k. 40 f. és 2 k. árban a legtöbb gyógyszerárban kapható. Főraktár: Török József gyógyszerésznél Budapesten.

l. Richter F. Ad. és társa,
csakaz sa. kir. adóveti szállítók.
Rudolstadt.

601. 5—82

Ujévi képes levelezőlap újdonságok legművészebb kivitelben,

levelezőlapalbumok, díszes levélpapírok dobozokban kaphatók:

Fischel Fülöp (Strausz Sándor)

Könyvkereskedésében

== Csáktornyan. ==